

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassó-, kis- és nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

brassói, fogarasi, hosszafalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, köhalmi, medgyesi, nagy-sinki, segesvári és szent-ágotai kir. járásbírósgok hivatalos hirdetője.

MÉGJELENIK HETENKINT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

SZERKESZTŐSÉG:

Brassó, Szt.-János-utca 19. sz. I. emelet, hol a szerkesztő naponként 4-5 óra között található. Kis-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Gyönyössy István szerkesztőhöz Dicső-Szent-Mártonba küldendők.

Hirdetők vissza nem adtnak.

KIADÓ-HIVATAL

Brassó, Szent-János-utca 19. sz. (új) I. emelet. Hova az előfizetési és hirdetési díjak bérmentve küldendők.

Hirdetések és Nyilt-tér előre fizetendő.

ELŐFIZETESI ÁR

helyben hához hordva vagy vidékre postán küldve. Egész évre 7 frt, félévre 3 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 80 kr. Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:

4 hasábc gármond-sor vagy annak helye 5 kr. (1-10 sor 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirdetéseknek kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 30 kr. bélyeg-díj fizetendő.

Nyilttéri közlemény sora 10 kr.

HIRDETÉSEK FELVETÉSEK:

Brassóban a kiadóhivatalban. Budapestben. Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus) Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát, Bécsben: Daube G. L. és társa Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik Opellik Alajos, Dukes M.; Berlinben: Rudolf Mosse Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

Magyar socialpolitika.

A munkások betegsegélyezéséről szóló törvényjavaslattal megtette Magyarország az első érdemleges lépést a munkástörvényhozás terén. S e javaslatnak elfogadását a képviselőház közgazdasági bizottságában úgy kell tekinteni, mint parlamenti helyeslést ama bátor kezdeményezésnek, melyet az erélyes kereskedelmi miniszter, Baross Gábor ez irányban megragadott.

Magyarország minden más államnál később szánta rá magát a social-reformatori törvényhozás útjára lépni; de senkinek sincs joga e miatt a magyar államnak szemrehányást tenni; mert meg kell fontolni, hogy a modern magyar állam egész szerkezete a classicus nemzetgazdaság alapján nyugszik, mely kárhözhatandónak tartja az államhatalom beavatkozását a munkaszerződés föltételeibe. Továbbá nem szabad figyelmen kívül hagyni, hogy míg más államokban a nagyon fejlett ipar a munkásproletáriátus legióinak a létező rend elleni harcra küldésével fenyegetődött: Magyarország ily veszélynek nem volt kitéve kezdetleges iparával.

A „jam proximus ardet Úcalegon“, a kényszernek e külső oka, mely a nyugati iparállamokat az állami socialismus útjára szorította, nálunk nem létezett; sőt inkább az iparos munkások gyér száma Magyarországon kedvezett az állam könnyűvérti s gondtalan felfogásának a munkásmozgalommal szemben létező feladata tekintetében. Kettős akadályt kellett tehát elhárítani, mielőtt kormányunk ráadhatta magát, hogy az államsocialisticus tant conciet módon érvényesítse. Szakítani kellett a manchesterismus hagyományával s le kellett győzni a gondtalan közönyösséget, mely itt a munkáskérdésre vonatkozólag a szellemek fölött uralkodott.

Korlátlan dicséret illeti a kormányt az okosságért és erélyért, melylyel e kettős aka-

dályon túltette magát. A tisztas hagyományok iránti teljes pietással lépett arra az útra, melyet a korszellem minden modern államnak kijelöl: a socialreformatori törvényhozás útjára, melyen egyedül lehet meggátolni ama megmegrázkódtatásokat, melyek szükségképen kísérői lesznek a társadalmi átalakulásnak.

A vasárnapi munkaszünetről szóló törvény biztosítani fogja a munkás szellemi és physical üdüléséhez való jogát és képessé teszi, hogy a hét nehéz fáradságai után az erkölcsileg tisztító családi életnek szentelhesse egy napot, hogy a következő héten új erővel lásson munkájához. A betegsegélyezésről szóló törvény pedig hatékonyan oltalmába veszi a munkás egészségét és testi integritását s lehetőséget ad neki, hogy megbetegedés esetén a maga és családja nélkülözése és szüksége nélkül iparkodjék egészségét helyreállítani.

Az állam többé nem vonhatja el magát azon kötelezettségtől, hogy a munkás életét védje, mert annak testi jóléte minden társadalmi virágzásnak az alapja. De az emberiségnek most fejtegetett indokain kívül iparpolitikai tekintetek is egy betegtörvény alkotása mellett szólnak. Mert ha Magyarország e részben más államok mögött marad, kettős veszélynek teszi ki magát: először, hogy idegen munkások, kiknek segélye nélkül iparunk nem fejlődhetik, nem jönnek Magyarországra, a hol létük gazdasági föltételei betegség esetén védelem nélkül vannak; másodsor, hogy még hazai munkásaink is inkább oly államokba mennek, hol a betegsegélyezés és a baleset elleni biztosítás törvényesen be van hozva.

Tehát minden tekintetben jól megokolt a javaslat, melyet a közgazdasági bizottság elfogadott. Őszinte örömmel üdvözljük ezen első lépést a socialis törvényhozás terén, mely bizonynyal nem fogja megtagadni jótékony hatását a társadalom pacifikálására s a munkásosztályt kibékíti a fennálló renddel.

(rz.)

Külföld.

Orosz-szerb barátság. Utaltunk arra, hogy a szerb skuptina miképen alázkodik meg a belgrádi orosz diplomatiai ügyvivő haragjának kiengetéseért, az „orosz-szerb barátság“ révén. — Az oroszok miképen magyarazzák ezt a „szerb-orosz barátság“-ot, azt épen kapóra illusztrálja a „Grasdanin“ legutóbbi száma, melyben a következőket olvassuk.

A „Grasdanin“ azon alkalommal, hogy Sofiában Clementina hercegeasszonyt a szerb képviselő is kikísérte a pályaudvarba, fölveti a kérdést, hogy mi szüksége volt a mostani quasi russophil radicalis kormánynak, hogy Oroszország ellenségeihez szegődjék? Hangsúlyozza, hogy az orosz diplomatia sokszor elámitották azzal, hogy biztosították őt barátságukról, tényleg azonban ellene működtek.

„Nem volna-e már itt az ideje, — folytatja a lap — végezni ezzel a kétkulacos játékkal s Oroszország ravasz áltatásával. A ki nincs velünk, az ellenünk van. A jelen esetben nagyon könnyű lett volna a szerb képviselőnek csatlakozni német, francia és török társaihoz s hagyni távozni Clementina hercegnőt, a hova akar, s nem bukfenchezni a bolgár bitorló édes anyja előtt.

Ha a szerb regenség és kormány jobban félnek Ausztria haragjától, mint a mennyire becsülik Oroszország barátságát és bizalmát, akkor ne feszélyezzék magukat s inkább fogják Coburnak és Stambulovnak nyiltan pártját. Oroszországot ez el sem keseríti, meg sem lepi; Oroszország tudja, hogy kizárólag Miklós montenegrói fejedelem az ő egyedüli hű és igaz barátja és hogy az összes szerb regens és miniszter urak Ausztriához, Angolországhoz csatlakozván, csupán azt fogják bebizonyítani, a mit sokan már rég mondtak, hogy a szerbek, valamint Törökország szlávjainak többsége, csupán áldozatokat és alamizsnát tudnak kikunyorálni az orosz néptől, de hű barátjaivá nem lehetnek.“

Belföld.

Országgyűlés. Fejérváry Géza báró honvédelmi miniszter a képviselőház nov. 25-iki ülésén be-

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

Ifjúság.

(Vége.)

Az iskolák tárgyaihoz járul a nélkülözhetetlen nyelv- és zenetanulás, a társadalmi majom-mutogatás a maga pózna-mászkalásaival, a mamának bevásárlásokra, hangversenyekbe kísérésével: lélegzeni való ideje sem marad a fiúnak, nem hogy egy kis sétára, betyárkodásra, szaladgálásra, a mely alatt a padokban meggémberegett ujjait kissé kinyújtóztathassa. Életrealóságának, fiatal vére heves felpezsdülésének néha ugyan kifejezést ad azzal, hogy rajta kapják a ferblizésen és dohányzáson, esetleg valami szolgálóval szerelmi levelezésbe bocsátkozik; de ez az'an minden, a mi neki gyönyörűséget nyújthat.

A felserdült kamaszok azután vagy görheselek, horpadt mellűek, vagy „mégis“ egészségesek: amazok, hogy magukat még jobban érvényesítsék, csak annál többet görbednek az íróasztal mellett, emezek, minthogy úgy is egészségesek és a tomboló jókedvüknek más módon kifejezést adni meg nem tanultak, napestig ülnek a kávéházakban, vagy dorbézolnak a korcsmán.

A felbőszülésnek, a maró gúnynak, az álmélkodó, de egyuttal sértő csodálkozásnak alig van erős szava arra, a mely méltó volna a mi tornázó, sportot mivelő egyleteink állapotának jellemzésére. A főváros óriási, nagyszerű, egyetlen Dunája legfőljebb 20 olyan csónakot hurezol hátán, a melyekben fiatal em-

berek edzik testüket és lelküknek nemes szórakozást keresnek, pedig legalább ezer lehetne és kellene lennie; az athletikai club létezik és a mennyiben létezik, a praedicatumok hangoztatására áll fenn s a mit mível, nem edzése a testnek, de társadalmi gyűlölet szítása és jórészt üres pöffeszkedés monogrammok viselésével, semmi más; a két torna-egylet sem az, a minek lenniök kellene: az ifjúság testedző mulatóságainak helye, hanem megromlott egészség corrigálására törekvő egyesület helye, s hogy annyi tagja van, legjobban mutatja, hogy minő roppant számban követnek el mulasztást a szülők, maguk az ifjak is, a testi nevelés teljes elhanyagolásában.

A sötét, vigasztalan képben, a mit a mi úri fiatalságunk különösen a fővárosban, de jórészt már a vidéken is nyújt, egyetlen világos folt van: az általános katonakötelezettség s ezt is gyakran borítja be szomorú, szürke, homályos felhő. Azok az adatok, melyek a sorozásokról szólnak, nagyon alkalmasak arra, hogy lehangelők legyenek. Az ifjak roppant százaléka „képtelen“ a fegyverviselésre s ennek a hivatalos kinyilvánítása nem okoz semmi olyan lehangeltséget s olyan foku elkedvetlenedést, a mely talán arra ösztönözhetné őket, hogy ezt igyekezzenek szorgalmas testi mívelés által ellensúlyozni; ellenkezőleg nagyon boldogok miatta s a világot sem tértének le arról az útról, melyen idáig eljutottak, sőt annál vigabban haladnak rajta tovább, nehogy egy második sorozásnál mégis alkalmasak találjanak lenni. — Isten mentsen!

De a ki beválik katonának és szülei gyámoltalan, lealázó siránkozása daczára, legalább valamiő kis kedvet érez arra, hogy megtanulja forgatni azt a fegyvert, a melylyel megvédelmezheti hazáját, (majd azt írtam, hogy „úgynevezett hazáját“, a mi a mai világban nem is lett volna csoda) — az egész életén át hálás lesz érte, hogy a törvény kénysz ritette rá, a mire saját magától, szülei gondosságának hiányában rájönni nem tudott: hogy a testi erő alapja mindennek, föltétele az életképeségnek, forrása a munkabírásnak és lelki derültségnek, lehetősége a küzdelem kivívásának, garantiája a lélek erősségének s annak, hogy az élet semminő körülményei között szívük érzéseivel, jellemük jelszavaival összeütközésbe nem jutnak.

A hízogók, a csuszó-mászók, a hazugok, az árulkodók, a jellemtelenek: általában testileg gyöngék. Mert az alatomosság és a lelki ferdeség képezi azt az egyetlen eszközüket, a mivel magukat az erősek nyiltága, becsületessége, producált munkája ellen megvédelmezhetik. A gyöngé — s azért gyöngé, mert legtöbbször lusta — nem dolgozik örömezt, mert hamar kifárad, s inkább hajlandó az erős productumát becsülni és kerülő utakon is kisebbiteni, sem hogy vele nemes, őszinte versenyre kiállani merne mert tudja, hogy a hol az a jelszó: győzzön a jobb, — ott ő nem győzhet.

S kit ér a vád ezért a szájalomért, sőt nem ritkán megvetésért, a mit az ilyen gyöngék láttára érzünk? Magukat a gyöngéket? Oh nem! Hanem

terjesztette a magyar fegyvergyárról szóló jelentését, melyet előzetesen a pénzügyi bizottság fog tárgyalni, s a plenum a honvédelmi tárca budgetjével együttesen vesz tárgyalás alá.

A cultus-vita első szónoka Pulszky Ágost volt, ki számos új szempontot s új argumentumot hozott a vitába. A szónok széles egyházpolitikai tudományával világította meg az elkeresztelési kérdést, megvonta a határt, a meddig az állam a szülők jogába avatkozhatik, fejtegette a polgári anyakönyvvezetést és a polgári házasságot s az állam és egyház szétválasztásának fokozatos életbeléptetését. A szabadelpárt élénk tetszéssel kísérte Pulszky érdekes fejtegetéseit.

Miután Csátár Zsigmond más félórát elpocsékol az ország idejéből, Vályi Árpád férfinas önérettel kijelentette, hogy Szivák Imre határozati javaslatához egész teljességében hozzájárul; a kormány az elkeresztelési kérdésben oly erélyesnek és méltóságosnak mutatta magát, hogy az elismerést az ellenzéki padokról is el kell ismerni. Szükségesnek tartja, hogy a függetlenségi párt részéről is helyeseljék a cultus-minister rendeletét és eljárását, mert a további bonyodalmaknak elejét csak így lehet venni s reméli, hogy e helyeslés kijelentésénél pártjában nem fog egyedül maradni. — A szabadelpárt helyesléssel fogadta Vályi beszédét.

Kudlik István dühös clericalis beszédet mondott, melyben kijelentette, hogy a katolikus papok a a culturharcot felveszik hivaikkal együtt s remélik, hogy azt győzedelmesen vívják meg. A szabadelpárt pártja mondott egy kifejezésért a nem nagyon tisztelendő képviselő úr elnöki rendreutasítást kapott. Beszéde befejeztével egyetlen hang sem helyeselte.

Nov. 26-án a cultus-vita első szónoka Neppel Ferencz volt. Teljes elismerését fejezte ki a kormány eljárása iránt, melyet az elkeresztelési kérdésben követett; a cultusminister február 26-iki rendeletét is helyesli s hozzájárul Szivák Imre határozati javaslatához. Megrótta Kudlik Istvánt tegnapi nyilatkozatáért; oly hangon, a melyen ő beszélt, nem illő egy katolikus papnak nyilatkozni. Herman Ottó szólalt fel ezután az Irányi javaslata mellett. S ezután következett Szilágyi Dezső nagyszabású beszéde, mely úgy Beöthy Ákost, mint Apponyi Albert grófot rövid felszólalásra provokálta. Apponyinak egy kijelentése, — hogy ő tud egy módot az elkeresztelési kérdés megoldására, de azt nem mondja meg „arról a helyről” — nagy derűtséget keltett a jobb oldalon. A jeles gróf nem tudott a ministeri székre kerülni azzal, a mit egy évtizeden át beszélt; s most úgy látszik, azzal akar oda jutni, a mit — elhallgat. Szilágyi Dezső igazságügyminister replicája után Ugron Gábor szónokolt — mint mindig — dühösen. Beszéde csak ott volt emelkedett, hol az állam és egyház közötti viszonyról beszélt. Jogi fejtegetéseinek alaposágára nézve jellemző, hogy azt vitatta, hogy törvényt nem magyarázhat a bíróság, mert ez csak törvényt alkalmaz. Vajjon a bíró, mikor a törvényt alkalmazza, nem magyarázza-e is egyszersmind?

szüleiket, a kik gyermekeik testi neveléséről gondoskodni elmulasztották!

Bocsánatot kérek, — valóságos prédikáló hangba estem. Pedig nem ez volt szándékom, ellenkezőleg: gyönyörködni akartam szép szavak elmondásával, ekkép gyönyörködtetni is, azért írtam „művem” címűt ezt a mindennél bújósabb, gyémántnál, hatalomnál, ragyogásnál is csábosabb szót: „ifjúság!” A mi azonban annak a megfigyelésében az előtérbe tolult, fájdalom, nem lehetett nálunk, mint az angoloknál és németnél, csupa olyan, a mi az ifjúsággal együtt jelentse az erőt és szépséget.

De hogy mégis legyen valami gyönyörködtető a felidézett képek között, gondoljunk az ifjú lányokra, a rózsás, finom karcu, aetheri teremtésekre. Szellemük művelt a sok tudástól, zenétől, a művészet többi ágainak művelésétől; természetük sugár a zsírképző elemek megvonásától és a legjobb párisi derékfűző viselésétől; lelkük üde és érintetlen, mint a virág himpora az élet ismerésének teljes tudatlanságától. . . .

Ah! már látom, hogy nem tudok bennük sem úgy gyönyörködni, hogy folyton ne bukkanjak olyanra, a mi gáncsolni való. Mi az oka? Bizonyynal az, hogy ifjúságom fogy, — de hogy ez az „ifjúság” elfogy ezért talán még önök is hálások lesznek, oh én nyájas olvasóim!

Adorján Sándor.

Erdélyrészi Kárpát-Egyesület.

Az Emke. az erdélyrészi Kárpát-Egyesület érdekében a megyei választmányokhoz a következő felhívást küldte szét:

„Igen tisztelt megyei választmány!

Kapcsolatban az Erdélyrészi-Kárpát-Egyesület ügyében megküldött „Felhívás”-sal ig.-választmányunk kimondta, hogy az új egyesület megalkotásának bevezetőjeként, erkölcsi, szellemi és anyagi erejének latbavetésével, kiadja az Erdélyrészi rég nélkülözött magyar leírását, illetve u ti-kalauzát. Az Emke. égető szükségét vél kielégíteni, midőn a kevés rokonszenvvel vagy épen ellenségesen írt közkézen forgó német leírásokat kiszorítani óhajtja. Azt hisszük, hogy e művel nemcsak országgrészünk közönségének helyeslését fogjuk kinyerni, de nemzeti szempontból is megbecsülhetlen hasznot hajtánánk.

Tekintettel pedig épen a leendő mód alaposágára, rokonszenvességére, hű tárgyilagosságára: igazgató-választmányunk abban állapodott meg, hogy az Erdélyrészi az első leírását ne valamelyik harmadik kézzel, hanem magával az erdélyrészi közönséggel eszközöltesse és pedig az alábbiak szerint.

Minden megye területén lévén ugyanis nem egy, de több oly férfiú, ki szülőföldje vagy lakóhelye minden halmát, hegyét, folyamát, városát és nevezetességeit már a gyermekkorából, egygyéforrtan, közvetlenül ismeri: minden vármegyére nézve a leírás ez uton eszközöndő, mely uton kétségtelen, hogy minden sor nemcsak hüen, de egyszersmind szeretettel s mondhatni az író szíve vérével lesz írva.

Igazgató választmányunk hiszi, hogy ez uton a leggyorsabban, a legjobban s a leírás tiszteletdíjának megtakarításával juthat hazarészünk egy kitünő kalauzhoz.

Ennek alapján ezennel hazafias tisztelettel felkérjük tehát, hogy az igen tisztelt megyei választmány összeülve, területére nézve e munkára a legalkalmasabb férfiút vagy férfiakat kiszemelve, őket nevünkben fölkérni s a megye turistikai leírását velők elkészítette, ezt hozzánk a folyó polgári év végéig beküldeni sziveskedjék.

Az erdélyrészi 16 vármegyéből bejött ezen leírásokat az igazgató-választmány által felkérendő egy központi gyakorlott író akként fogja egybeilleszteni, hogy az ország fővárosa felől érkező vonat irányának megfelelőleg a vármegyék egymásra következzenek, minden terület leírójának neve az illető fejezet fölött kinyomatattván.

E tervezetben következik mindenik leíróra nézve az utasítás. Tekintettel a nagy területre, hogy a kalauz nagyra ne nyuljék: mindenik leírásnak a lehető legrövidebbnek, tömörnek kell lennie, alkalmazkodni kell a főváros felől érkező jelzett vasuti vonal kiindulásaihoz; s tekintettel, hogy épen országgrészünk érdekében csak azt szabad igérnünk, a mit már is adhatunk, hüen és igazságosan kell előadni az egyes pontok miként megközelíthetőségét.

A tisztelt szerző urak hazafias indulattal megfognak nyugodni abban, ha a lehető egység és a kötet érdekében az illető szerkesztő, a lényeg el nem dobásával, a szükséges esetleges rövidítéseket alkalmazhassa.

Sürgős lévén a munka, mert a közelgő tavaszra már egybeszerkesztve s kinyomatva is kell hogy legyen, ismételtén kérjük különösen a határidőnek betartását, mivel épen az alapos helyismeretnél és a szükséges rövidségénél fogva, nagyon sok időt nem is igényel. Ellenben nagyon hátráltathatnak, sőt az egész eszmét dugába dönthetik más oldalról jöhető közbelépések és a technikai kivitelnek tudvalevő szokott nehézségei.

Hazafias tisztelettel kérjük ezek következtében a lehető leggyorsabb intézkedést és erről igazgató-választmányunknak mielőbbi értesítését.

Kolozsvárt, 1890. november 23.

Honfui üdvözlettel

Gróf Bethlen Gábor,
elnök.

Sándor József,
főtitkár.

Kis-küküllőmegyei krónika.

(Tanítógyűlés.)

A „Kis-küküllőmegyei Általános Tanító-egyesület” választmányára rendes gyűlést f. évi november 24-én tartotta meg Kovács Elek elnöklése alatt.

Több tag jelenlétében d. e. 10 órakor nyitotta meg elnök a gyűlést, szép, de rövid alkalmi beszéddel. — A közgyűlésből nyert megbízások elintézése után előterjesztette elnök a Háromszék vármegyei

tanítótanácsát, melyben felhívja az egyesületet, hogy a tanítói nyugdíjtörvény módosítása és a tanítói fizetés emelése tárgyában pártoló feliratot intézzen a képviselőházhoz. A választmány tüzetes és beható tanácskozás után Gyöngyössy István dicső-szentmártoni polgári leány- és elemi iskolai igazgató következő indítványát fogadta el:

„Tekintve, hogy az 1875 évi XXXII. tanítói nyugdíjtörvény módosítására és a tanítói fizetések rendezésére vonatkozólag az 1889. évi aug. 20-án Budapesten tartott III-ik egyetemes tanítógyűlés végrehajtó-bizottsági nagygyűlés kebeléből kiküldött bizottság által ugyanazon év okt. 17-én gr. Csáky Albin vallás- és közoktatási minister ő nagyméltóságához benyújtott kérelmekre úgy a küldöttséghez intézett szóbeli, mint már okt. hó 25-én kelt 45,702. sz. magas leiratban kifejezett őszinte, minden kétséget kizáró jóindulatu ministeri szavak a jelzett tanítói óhajítások megvalósulását helyezik kilátásba; tekintve a f. évi augusztus 20-án Budapesten tartott IV-ik egyetemes tanítógyűlésből kiküldött 100-as „országos tanítói bizottság” adott jogkörét, mely kapcsot van hivatva a közoktatásiügyi kormány és a hazai tanítóság egyeteme között alapszabályszerű módon teremteni, illetőleg fenntartani, indítványozza: mondja ki a „Kis-küküllőmegyei Általános Tanító-egyesület” választmánya, mint igazgató-testület, — a közgyűlés jóváhagyása reményében, hogy a „Háromszék-megyei Tanítótanács”-nek folyó évi okt. 7. és 8. napjain Nagy-Borosnyón tartott közgyűléséből egyesületünkhöz pártolás és hasonló értelemben való eljárás céljából megküldött s a tanítói nyugdíjtörvény küszöbön álló reformjára és a tanítói fizetések rendezésére vonatkozó átiratot tudomásul veszi, de a képviselőházhoz való kérvényezést időelőttinek és a fenjelzett tekinteteknél fogva, még most fölöslegesnek tartja; továbbá: a minister úr kijelentett szó- és írásbeli szavaiban teljesen bízva, bizalommal és türelemmel várja be az ígéretek nyilvános és hivatalos alakban való megjelenését.

Együttal tisztelettel kérje fel egyesületünk választmánya a IV. egyetemes tanítógyűlés kebeléből kiküldött „Országos Tanítói Bizottság”-ot, mint a hazai tanítóság egyetemének mandatáriusát, hogy a jelzett s a tanítóság egyetemét közelről érdeklő kérdésekre nézve — ha annak szüksége fenforog, — a maga idejében illető helyen tegye meg a kívántató lépéseket. — Indítványom elfogadása esetén úgy az „Országos Tanítói Bizottság”, mint a „Háromszék-megyei Tanítótanács” erről értesítendő.”

Az érdekes gyűlés délután 1 órakor ért véget.

Német színház.

Szerdán, nov. 26-án Benedix 4 felvonásos vígjátéka „Der Störenfried” került színre. Ismert darab. Themája: az „anyós” beavatkozása megzavarja egy háznak, illetve három párnak a békéjét. Első két felvonása kissé egyhangú, mert az anyós fogásai úgy a fiatal házaspárral, mint a mátkás párral s a szerelmes párral szemben is ugyanazok. A harmadik s negyedik felvonás azonban megélelkül s a csomó lebonyolítása igen ügyes. Igen jól adták szerepüket Leo Bauer (Lebrecht) és Thomas-Söld (Geheimrathin Seefeld). A két öreg jellemzése a különféle körülmények közt igen jól sikerült s a közönség a szereplőket többször ki is tüntette. Az öreg maga némelykor talán igen is élénken fejezte ki örömét. Helyüket teljesen kitöltötték O-Lynch k. a. (Thekla) és Diffenbacher (Albrecht). Mathild Müller mint „Alorne” ismét nagyon tetszett, habár szerepének neve csaknem azonos a keddi darabban játszottal s így nem mutathatta be tehetségét új oldalról. A tőle megszokott élénkséggel s kedvességgel adta „Babetta” szerepét Robe k. a. és energikus, élénk játékaival többször ragadta el a közönséget.

A mostani bérlet utolsó előadása csütörtökön folyt le. Björnstjerne Björnson-tól „Die Neuvormählten” és Friedrich-től „Doctor Robin” kerültek színre. A közönség talán inkább csak az utolsó előadás kedvéért jelent meg oly számosan, mint hogy e két darab vonzotta volna. A ház telve volt, s az orchester-tér is ki volt adva. Az igazgatóság tehát a búcsuval meg lehet elégedve s egyszersmind kecségető előjelnek tekintheti a tavaszi saison-ra nézve.

Az előadással, úgy látszik, nagyon siettek. Az első darabban lényeges törléseket eszközöltek s így kissé érthetlenné vált „Mathild” (Weinwurm) szerepe. Az előadás különben jól folyt és a szereplők megfelelték feladatuknak. A második darabban különöse. Schöntag mint „Garrick” sokoldalú tehetségének tanujelét adta változatos szerepében.

Összefoglalva a tizenkét előadás alatt tapasztaltakat, a társulatot elég jónak mondhatjuk, mely ha ügyesen állítja össze repertoárját, hosszabb szezónban is ki fogja elégíthetni a közönséget; de mert nagyon kiváló tagjai nincsenek s egyik sem tudott eddig a közönség kedvenczvé válni, nem számíthat nagyon meleg elismerésre s azért főképp a darabok változatos csoportosítása és becse által kell hatnia, mi — ha a jövő szezont talán nagyon hosszúra nyujtaná, — kissé nehéz volna.

J . . .

NAPI HIREK.

Jutalom-hangverseny. Csütörtökön, decz. 4-én tartják meg Brandner Antal zene-igazgató javára a már előbbi számunkban jelzett philharmonikus hangversenyt. A hangversenyen ifjú művésznők Brennerberg Irén kisasszony is közreműködik. Jegyek Zeidner H. könyvkereskedésében kaphatók.

Szalutálunk! A „Brassói Szász Tornaegylet” f. hó 27-én este 1/2 10 órakor tartott közgyűlésén 41 szavazattal 3 ellen, a tagok által aláírási íven tett aláírásukkal kötelezték magukat az egymás közötti katonai köszöntésre.

Hangverseny. Szombaton, nov. 29-én a városi zenekar az „Európa” termében estélyt rendez.

Esteli hangverseny. Vasárnap, nov. 30-án a városi zenekar hangversenyt tart a „Central” fogadóban.

A typhus járvány Pécsett. Pécsett ijesztő mérveket kezd ölteni a typhus. A város lakosainak tizedrésze megkapta a bajt, úgy, hogy városszerte nagy a rémület. Az orvosok alig tudják végig látogatni, nagy számú betegeiket. A kór oly erővel lépett fel, a mint még eddig ott soha nem tapasztalták. A betegség okát valószínűleg a belváros megromlott ivóvizében kell keresni. A város polgármestere tegnapelőtt elrendelte, hogy a nyilvános kutak vizét vegyék vegytani vizsgálat alá. Ezen elemzés eredményét nem tették ugyan közzé, de megtiltották a rendes ivóvíz használatát. A kávéházakban és vendéglőkben csak forralt vizet és ásványvizet szolgáltatnak fel. A járvány rohamosan terjed; majd minden háznak van betege, s a kit egyszer meglepett a kór, igen lassan gyógyul fel. A betegek testhőfoka 40—41 fok közt ingadozik. Az orvosok számítása szerint Pécsett három ezer ember fekszik typhusban. A városban nagy a felháborodás a köztisztaság botrányos elhanyagolása miatt. Pécsett még most is trágyával védik a közutakat a befagyás ellen. Kiváltképpen a vízvezeték ügyének halogatásával vádolják az előjáróságot, habár az most minden lehetőt elkövet a baj megállítására.

Ajánljuk ezt a megrendítő hírt a város tanácsának figyelemébe, mert ki ne tudná, hogy a mi ivóvizünkben is ugyanazon kór csirái rejlenek.

Nyilvános számadás és köszönet. A segesvári m. kir. állami elemi fiú- és leányiskola tanító-testülete által f. évi nov. hó 15-én a szegény tanulók fölségélyezésére rendezett színi estély és táncmulatság jövedelméről van szerencsénk a következőkben beszámolni:

A) Bevételek: jegyek eladásából befolyt 77 frt. 60 kr., felülfizetésekből 16 frt. 60 kr., a fenmaradt gyertyavégek eladásából 1 frt. 4 kr., összesen 95 frt. 24 kr.

Felülfizettek: Szoboszlai Károly 3 frt; báró Szentkereszt Anna 1 frt. 50 kr; Kornhoff Arnoldné 1 frt; Baumgarten Károly 1 frt; Fernengel J. 1 frt; Horváth László 50 kr; Mártonffy Sándor 50 kr; Nyitó Ferencz, Dr. Roth Lajos, Dr. Jahn Frigyes. Jakobi N., Mózsai Imre, gr. Bombellés, Somogyi István, Teutsch Bapt, Bretter Sámuel, Göncz Mihály, Józsa Pál, Linger A. W., Zimmermann Gusztáv, Asztalos Sándor, Binder Frigyes 50—50 kr; Horsetzky Sándorné 30 kr; Stéger Pál 10 kr; Martini Ede 10 kr., összesen 16 frt. 60 kr.

B) Kiadás: a zenészeknek 14 frt., világítás 8 frt. 13 kr., a terem használatáért 5 frt., a színpad használatáért 5 frt., nyomdaköltség 5 frt., fodrásznak 2 frt., 30. kr; színpad díszítésre 2 frt. 61 kr., teremszűrésért 1 frt. 20 kr., programokért 50 kr., toilette-szoba kellékeire 1 frt. 65 kr., összesen 45 frt. 39 kr.

Levonva a kiadást a bevételből, marad 49 frt. 85 kr. tiszta jövedelem, mely szegény tanulók felruházására fog fordíthatni.

Fogadják úgy a nemeskeblű felülfizetők, valamint azon mélyen tisztelt hölgyek és urak, kik szíve. közreműködésükkel az estély sikerét kívívni segítettek, a tanítótestület leghálásabb köszönetét. — Segesvár, 1890. évi november hó 20-án. A tanítótestület

névben: Rohn Nándor, tanítótestületi elnök; Benedek Mihály, tanítótestületi jegyző.

Tüdővész elleni beoltások Budapesten. Dr. Müller Kálmán egyetemi tanár és a Rókus-kórház igazgatója, a ki főváros megbízásából Berlinben járt a dr. Koch-féle gyógyeljárás tanulmányozása végett, tegnapelőtt végezte az első tüdőgümöellenes beoltásokat a Rókus-kórházban. E beoltások iránt a főváros orvosi köreiből általános volt az érdeklődés s a kir. orvosegyesület tagjai, az egyetem tanárai és a főváros gyakorló orvosai közül feltűnő nagy számmal sereglettek össze.

Az első, a kit beoltottak Merkl Venczel 26 éves budafoki napszámos volt, a ki 6 év előtt kezdett vért köpni, a mikor mint katonát egy ló megrugta. A betegség a jobb tüdőcsucsát támadta meg, bacilus a köpérében (40—50 köb. ctm. naponként) kevés van.

A kórtünetek megismertetése után a beteg székre ült s ingét levette. Hátát carbolos vattával letöltötték s a hát közepén, balra a gerinc mellett Dr. Müller két ujjával megcsipte a húst s a fecskendő szarát a bőrbe szurván, a ballon segítségével a bőr alá tolta az oltóanyagot. A beteg alig érzett fájdalmat. A többi beteget is mind hasonló módon oltották be s a műtétet szó nélkül állotta ki mindenik, sőt egy 19 éves fiú a beoltás megtörténte után meglepetten kérdezte; „Meggyszurtak-e már?” Csak egy érzékeny 10 éves leányka jajdult fel a befecskendésnél.

Földrengés, árvíz. Nov. 26-án az ország több pontján földrengést éreztek s így a Kis-Kárpátok egész övén s Horvátországban. — Pozsonyban a Duna rohamosan árad, tegnap 1 méterrel emelkedett.

Amerikai magyarok a tokaji tüzkárosultaknak. Az „Amerikai nemzetör”, e New-Yorkban megjelenő magyar lap az Amerikában élő magyarok közt, a kik legtöbbszörre nagyon szegény emberek, a tokaji tüzkárosultak javára gyűjtést rendezett, melynek eredménye igazán meglepően fényes, mert mintegy nyolczadfélszáz forint gyűlt össze. Ebből a befolyt 701 frintot a lap szerkesztősége a napokban küldte el Berczik Árpád ministeri tanácsosnak, hogy juttassa el illetékes helyre. A szerkesztőség még körülbelül 50 frtot küld a tokajiaknak.

Szinte önkéntelen feltolul a kérdés, vajon a brassói magyarok csak nyolczadfélszáz krajczárral is enyhíthették-e a tokajiak nyomorát?!

A színes fotográfia titkát, Jokohámából érkezett távirat szerint, állítólag kitalálta egy japáni ember. Vagyis ezentúl majd olyan fotográfiákat tudnak csinálni, a melyek tüstént a papirosra fogják a tárgyak természetes színét is. E régesrég kutatott nagy dolog kitalálóját így hívják: Azurizva-Riosi-Nisome-Szanjukanboz-Kio-Bas-Ku. Egy párisi lap, mely e hírt közli, kívánatosnak véli, hogy az új találmányt ne nevezze el alkotójáról, mint a hogy a daguerréotípiát Daguererről keresztelték el.

III. Napoleon haláláról. Hérisson gróf, a császár volt szolgálattevő tisztje, emlékiratainak éppen most megjelent 15. kötetében, feltűnést keltő adatokat bocsát a nyilvánosság elé. Napoleon tudvalevőleg kőbajban szenvedett és 1873. januárban operáltatta magát Angliában. Már javulóban volt, de orvosa, az angol Gull mindamellét esténként altatót adott be neki, a mit a császár nem szívesen vett be. Január 8-án határozottan ellene volt az altató bevezetésének s csak később a császárné kérésének engedett. Alighogy — este 9 óra tájban — bevette, elaludt s csak másnap délelőtt 10 órakor ébredt fel néhány percze, aztán meghalt, — mint Hérisson írja, mérgezés következtében, mert az orvos nagyobb adagot vétetett be a császárral, mint kellett volna. Nem sokan tudtak a dologról, azonban La Chapelle gróf, a császár bizalmas tanácsosa, fültanuja volt, hogy Gull-lal a császár egy másik orvosa e fölött vitatkozott.

Az „Ember tragoediájának” egy jelenete Londonban. Dr. Sequa, a csoda-orvos, hetek óta egész Londont bámulatba ejti s önkénytelenül is hüen játsza azt a jelenetet, mely az „Ember tragoediájában” e cím alatt szerepel: „Londonban”. Egy amerikai részvénytársaság szerződtette, s nagy osztalékokat ad gyógy módjának segítségével részvényeseinek. A doctor végig járja a külvárosokat egy ernyős kocsi és egy hatalmas zenekar kíséretében; éjjel az orvos homlokán egy villamos lámpát hord. Kocsik is jönnek utána, mankón járó betegekkel megrakva, vagy hasonló betegek, kiket ő köszvény, gutaütés, szélhűdés ellen egy pillanat alatt meggyógyít. Ez a cura rendszerint egy óráig tart, mialatt a betegek az ernyős kocsiban erős bedörzsölés és gyúrásnak vetik alá magukat, míg a zenekarnak a jalkiáltásokat túl kell harsognia. Minden „kezelés” a közönségből választandó tanuk előtt megy végbe. Orvosok is tanuk néha, de azt állítják, hogy az egész szemfényvesztés. A napokban egy beteget vittek hozzá egy

kis kocsin, kinek már 26 év óta megmeredtek tagjai rheumatismus folytán. És ime másfél óra mulva eldobván mankóit, teljesen meggyógyulva, 10,000 főnyi nézőközönség előtt örömeiben sírva, fél óra hosszúra járkált fel s alá. Sequa doctor utógógyszerül betegeinek orvosszereket is ad, melyeket természetesen jól megfizettet. A mult héten egyszer versenyfutást rendezett a meggyógyított nyomorékokkal. E betegek közül naponként három gyógyít és a szabadban 50—60 fájdalmas fogmütétet végez. Ezenél az operációknál használja a villamos csillagfényt, melylyel a szájüreget világítja. Gyakran ezüstpénzt szór szét az ujjongó nép közé; a szegény betegeket gazdagon megajándékozva bocsátja el. Az eladott orvosságok árából naponként tetemes összeget juttat a társaságnak, mely most már egy orvosi hetilapot ad ki.

Mit vegyünk gyermekeinknek? E gyakori kérdésre megfelel a következő című könyv: „A gyermek legkedveltebb játéka” mindazon szülőknek, kik gyermekeiknek valóban mulattató és a szellemi tevékenységet előmozdító játékot akarnak beszerezni, a legjobb felvilágosítást adja. E könyv számos paedagogus véleményét tartalmazza oly értelemben, hogy Richter F. A. d. és társa gyár horgony-képzítőszekrényei Bécsben első sorban ajánlatnak születésnap és karácsonyi ajándékokul. Említett könyv a gyár által kérésre díj- és portómentesen küldetik.

Irodalom.

A „Hét.” A lefolyt hét nagy politikai hősnéek, Csáky Albin-nak jól talált arcképe díszíti a 47-iki szám borítékát. A szövegben pedig két érdekes kis politikai jellemrajz foglalkozik a ministerrel. A szépirodalmi rész Petelei Istvánnak legutolsó, „A Hét”-nek írt novelláját közli. Címe: „A tehénke.” Egyike ez a legszebb elbeszéléseknek, melyek e nagy novellistának tollából kerültek ki. Egy kis kabinet-alkotás! Szalay Fruzinától, az ismert fiatal költőnőtől „Köd” című gyönyörű kis költeményt és Horváth Boldizsártól, a volt igazságügyministertől két találó epigrammát, továbbá Malonyai Dezsőtől csinos lírai verset hoz e szám. Az eredetin kívül Jules Claretie egy érdekes novellája fejezi be a tisztán szépirodalmi részt. Legvonzóbbak azonban e számban „A hét”-ről írt tömérdek apróság, képzőművészeti, színházi, irodalmi és egyéb rovatok. E számot elolvasva, önkénytelenül is kérdeznünk kell: honnan kerül ez a sok szellemes ötlet? a formáknak e sokoldalúsága? a csiszolt stílus? E kérdésre azonban csak tarkábbnál tarkább álnevek felelnek. Csupa leeresztett sisakrostély. Kit rejtenek? Arról csak a beavatottaknak van tudomásuk. Ajánljuk e lapot a művelt közönségnek.

Közgazdaság.

Hetivásár. A tegnapi hetivásár, úgy kinálat, valamint kereslet tekintetében közepesnek volt mondható.

A gabonapiacson az árak következőképen alakultak: Buza 5.80—6.20 frt, rozs 4.—4.10 frt., zab 2.40 frt, árpa 3.60 frt, kukorica 4.50 frt, lencse 9.— frt, paszuly 4.—5 frt, asszuszilva —, borsó 5—6.50 frt.

A baromfi-vásár árai a következők voltak: Csirke drb.-ként 55 kr, liba darabja 1.50 frt, récze darabonként 75 kr, pulyka párja 4.— frt, malacz 1.40 frt. Tojás 7 drb. 20 kr.

A húsárak a lefolyt héten következőképen alakultak: Sertéshús 44 kr, marhahús 40 kr, borjúhús 36—40 kr, juhhús 24 kr, zsír 64 kr, faggyu 23 kr, olvasztott faggyu 30 kr.

SÜKETEKNEK!

Egy személy, ki egyszerű háziszér által 23 éves süketésgéből és fülzúgásból kigyógyult, hajlandó e szerleírását német nyelven megkeresésre bárkinek ingyen megküldeni. Czim: *Nicholson J. H., Bécs, IX. Kolintutca 4. sz. a.* (293) 10—52

Brassói vasútforgalom.

Vonatindulások.

Budapest felé: vegyesvonat reggel 4 órakor gyorsvonat délután 2 óra 43 perczkor; személyvonat este 10 óra 32 perczkor.

Bukarest felé: személyvonat reggel 5 óra 30 perczkor; gyorsvonat délután 2 óra 33 p.-kor; vegyesvonat délelőtt 9 óra 48 perczkor.

Vonatérkezések.

Budapest felől: személyvonat reggel 5 óra 20 perczkor; gyorsvonat délután 2 óra 23 p.-kor; vegyesvonat este 10 óra 31 perczkor.

Bukarest felől: gyorsvonat délután 2 óra 13 perczkor; személyvonat este 7 óra 21 p.-kor; vegyesvonat délután 5 óra 50 perczkor; pénteken reggel 7 óra 23 perczkor különvonat érkezik Predeálról.

Brassói piaci árak.

— Az első erdélyi bank jelentése. —

Brassó, 1890. november hó 29. é.	
Román papírpénz à 20 frank	9.07 vétel 9.10 eladás
„ ezüstpénz à 20 „	9.02 „ 9.06 „
Napoleon'or (aranypénz)	9.08 „ 9.11 „
Török lira	10.40 „ 10.45 „
Arany	5.38 „ 5.43 „
Grosz papírrubel	132.— „ 134.— „

A szerkesztésért felelős:

Dr. Vajna Gábor.

Társzerkesztő:

Kis-Küküllöm. részéről: Gyöngyösi István (D.-Szt.-Márton Laptulajdonos: Harmath Lajos,

H I R D E T M É N Y E K.

Szám 4834.—1890.

Hirdetmény.

Alólirt járási szolgabírói hivatal által ezennel közhírré tétetik, hogy a Garat község erdejében az 1888. évi vágásból fenmaradt 437 darab 782 tm.-re becsült, műszaki czélokra alkalmas tölgy szálfá f. évi december hó 9-én d. e. 10 órakor Garat község házánál tartandó zárt ajánlati verseny útján el fog adatni.

Kikiáltási ár 1500 frt; az irásbeli zárt ajánlatokhoz 10% bánatpénz mellékelendő.

Az erdő a homoródi, kőhalmi vasuti állomástól 13 kilométernyire út mellett fekszik.

Kőhalom, 1890. november 27.

(51) 1—1 A járási főszolgabíró.

Miért kedvelik annyira a
Horgony-
Kőépítő szekrényeket?

Mert nem válnak értéktelenné egy néhány nap múlva, mint a többi játékszerek, hanem a gyermekeknek évek hosszú során át mulató és oktató foglalkozási szerül szolgál, és a hosszú időtartamot tekintve véve a legolcsóbb játékszerek. Továbbá, mert az igazán pompás minták utánépítése a szülőknek is kellemes mulatságot szerez és minthogy mindegyik szekrény szabályszerűen kiegészíthető.

◀ A ki ▶
egy kevésbé értékes utánzás vétele által nem akarja maga magát megcsalni az utasítsa vissza minden szekrényt melynek csomagolásán czéjük valamint gyári jelvényünk „a veres Horgony” hiányzik. — Képes árjegyzékek ingyen és bérmentve.

RICHTER F. AD. és tsa., BÉCS,
Nibelungengasse 4.

Szives tudomásul!

Van szerencsém a nagyérdemű közönséggel tisztelettel tudatni, miszerint

a „Zöld fához” címzett szállodában

az éttermek ujtása befejeztetett, ennek folytán tisztelt jóakaróimat ezennel tömeges látogatásra kérem fel.

A helyiségek tetemesen nagyobbítvák és én igyekezni fogok jó és olcsó ételekkel, tiszta és kitűnő borokkal szolgálni és eddigi jó hírnevemet tovább is fentartani.

Magamat a nagyérdemű közönség becses figyelmébe ajánlva, vagyok kitűnő tisztelettel

TIEF ZSUZSÁNA,
szállodabérlő, Brassóban.

(25) 3—3

Szabóüzlet megnyitás.

Alólírott van szerencsém a n. érd. közönség becses tudomására hozni, hogy Brassóban a főtéren, Lensor 28. sz. alatti házban egy

férfi-szabóüzlet

vezetését **BARTHA G.** cég alatt megkezdtem.

Az én több mint husz évi működésem a volt **A. Schwarze** és **Bartha** cégben mint társtulajdonos a n. é. közönségnek még élénk emlékében lehet és engem feljogosít, hogy magamat mindenemű a szabóüzletbe vágó munkáknak jól, hamar és lehető olcsó áron való elkészítésére a legujabb divat szerint ajánljam.

Kérve becses pártfogását, maradok teljes tisztelettel

BARTHA ISTVÁN.

(50) 1—1

Vendéglő megnyitás.

Tisztelettel tudatom a nagyérdemű közönséggel, miszerint a belvárosi Kórház- és Czérna-utcza szögletén levő, — ugynevezett

„ARANY LILIOM”

című vendéglőt átvettem és azt folyó november hó 30-án ünnepélyesen megnyitom, melyre a tisztelt közönséget, nemkülönben ismerőseimet azon megjegyzéssel, hogy kitűnő jó borral és izletes ételekkel fogok szolgálni s pontos kiszolgálásról gondoskodom, tisztelettel meghívom.

Jutányos havi kosztot is ajánlok.

Szives pártfogásért esedezve, maradok alázatos tisztelettel

FERENCZY ELEK, vendéglős.

(52) 1—1

Az egész világ előtt kedvelt

a dr. Greensill-féle fogszeretek mindennapi használatra, egészségés fogak megtartására.

500 aranyat fizetek annak,

ki ezen szerek használata után fogfájást kap vagy lehellete büzös leend. Egy üveg szalicylsav-szajvíz 40 kr., egy karton fogszerítő (a legfeketebb fogakat hófehérré változtatja) 40 kr., egy csomag Greensille fogpászta napi használatra a fogak épentartására 35 kr.

Dr. Greensill Róbert tanár.

Főraktár Budapesten: *Török Józsefnél.* Továbbá *Dankovszky István József-tér 2. szám, Neruda Nándor Hatvani-utcza, Kochmeister Frigyes utóda Arany János-utcza, Thallmayer és Seitz Nádor-utcza, Jerikoglo Sándor Andrassy-út 33., Detsinyi Frigyes váci-körút, Lueff M. Váci-utcza, Molnár és Moser droguisták Koronaherczeg-utcza 9., és Budán Kabakovits G. Fő-utcza, valamint minden jobbrendű fodrász-nál és illatszerész-nél.*

Brassóban: *Pásztory János, Frony József, Krischán Gyula, Obendorf József, Teutsch József és Mandofszky Károly G. fodrászoknál.* — (43)1—20

H I R D E T M É N Y.

Alólírott van szerencsém a nagyérdemű közönségnek becses tudomására juttatni, miszerint most ide érkeztem Budapest-ről, hol a női szabászatot tanultam és ott e szakmában több évig tanítottam s ennél fogva teljes jártassággal bírok. Szándékom van folyó évi december hó 1-től kezdőleg

(47) 2—2

női szabászati tanfolyamot

nyitni lakásomon, vagy pedig házhoz járva, igen előnyös föltételek mellett. E tanfolyamon oktatók kívánat szerint magyar, német, román, angol és francia nyelven.

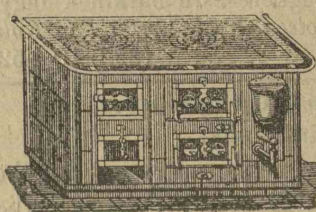
Továbbá elvállalok mindennemű női ruha készítéseket a legujabb divat szerint, úgyszintén női fejékeket, kalapdiszítések és egy szóval a női divat bármely ágához tartozó mindennemű munkálatokat.

E helyen megjegyezni kívánom, hogy a fent írottakért felelősséget vállalok úgy a tanítást, valamint a munkát illetőleg. — Mintám a legujabb termékekből lesznek összeállítva.

A n. érd. közönség becses pártfogását kérve, — maradok mély tisztelettel

ÓZV. ANGYAL JÁNOSNÉ.

Értekezhetni saját lakásomon: Kapu-utcza 59. sz., I. emelet.

Widmann Alfred,

lakatosmester
és takaréktűzhely-specialista
Brassóban,

Vár-utcza 51. (új) szám alatt

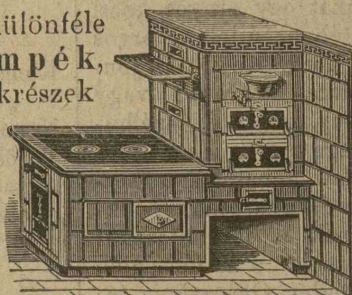
ajánlja legcsinosabban felszerelt takaréktűzhely-raktárát és cserébe vesz ócska takaréktűzhelyeket, valamint öntött kályhákat.

Jutányos árak mellett szállít épületlakatos-, rácszat- és bádógosmunkákat, továbbá különféle szerkezetű szellentyűket és ajtórugókat.

Folyton raktáron tart mindenféle electro-technikai alkatrészeket és elvállalja azok berendezését, solid kivitelben.

Gyári árak mellett különféle színű csiszolt kályhacsempék, kemence-sarokrészek

és párkányok
találhatók
mindig nagy
választékban.

(22) 5—10

Bérbeadó

1891. évi szent-Mihály-napjától, — esetleg eladó
a Brassóban, Fekete-utcza 62. sz. a fekvő

„UNIO”-szálloda

teljes szállodai berendezéssel és fürdőintézettel együtt.

A szálloda áll: egy nagy nyári étteremből (szinpaddal és két ruhatárral ellátva), egy téli étteremből, ez utóbbiba nyíló bormérés- és konyhával, 23 vendégszobából, kapuspáholy-, istállókból stb.

Ez idei forgalom körülbelől 500 vendégre rug évenként, azonban a vasuti zónarendszer behozatala folytán az idegenforgalom nagymértékben gyarapodásának nézhetni elébe.

További felvilágosításokat ad az

Első Erdélyi Bank Brassóban.

(27) 3—4